

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 487/2536

พนักงานอัยการ จังหวัด ตากโจทก์ นาย ณรงค์ อ่อนจืดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 61, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้เสียหาย เหตุที่จำเลยฟันทำร้ายผู้เสียหายเนื่องจากเข้าใจผิดว่าผู้เสียหายเป็นนาย ค. ซึ่งมีเหตุวิวาทกันมาก่อนจำเลยจะยกเอาความสำคัญผิดเป็นข้อแก้ตัวไม่ได้ ต้องถือว่าจำเลยมีเจตนาที่จะกระทำความผิดต่อนายค.เช่นใด ก็ต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายเช่นนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 61 การที่จำเลยหยิบฉวยมีดอีโต้ในบ้านที่เกิดเหตุ ไม่ใช่อาวุธที่เตรียมมาก่อน ฟันทำร้ายผู้เสียหายเพียงครั้งเดียวโดยมิได้เจازงว่าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายโดยเฉพาะ ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บง่ามมือซ้ายฉีกเกือบขาด อาจเป็นเพราะส่วนนั้นไม่มีส่วนแข็งหรือกระดูกที่ป้องกันคมมีดได้ดีสาเหตุที่ทำร้ายนายค.ก็เป็นเรื่องเล็กน้อยที่เกิดขึ้นเสมอในวงสุรา จำเลยจึงไม่มีเจตนาจะฆ่าผู้เสียหายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นเพียงผิดฐานทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้ใช้มีดอีโต้เป็นอาวุธฟันศีรษะผู้เสียหาย1 ครั้งอย่างแรง โดยจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย โดยไตร่ตรองไว้ก่อนจำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผลเนื่องจากผู้เสียหายหลบได้ทันและใช้มือปิดป้องไว้ จำเลยจึงฟันถูกระหว่างง่ามนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ของผู้เสียหายจนเกือบขาดผู้เสียหายได้รับการรักษาจากแพทย์ทันที่จึงไม่ถึงแก่ความตายดังเจตนาของจำเลยเพียงได้รับอันตรายแก่กายสาหัส ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 288, 289จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297(8) วางโทษจำคุก 4 ปี คำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาประกอบกับจำเลยได้ใช้ค่าเสียหายให้ผู้เสียหายบางส่วนอันเป็นการบรรเทาผลร้าย และจำเลยได้มอบตัวต่อเจ้าพนักงาน มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงลงโทษจำคุกจำเลย 2 ปี ข้อหาอื่นในท้ายโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289(4) ประกอบด้วยมาตรา 80, 52(1) ให้จำคุกจำเลยตลอดชีวิต คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาประกอบกับจำเลยได้ใช้ค่าเสียหายให้ผู้เสียหายบางส่วนเป็นการบรรเทาผลร้ายและจำเลยได้มอบตัวต่อเจ้าพนักงานมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78เมื่อเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปีตามมาตรา 53คงจำคุกจำเลยมีกำหนด 25 ปีจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าจำเลยกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ปัญหานี้จำเลยไม่ฎีกาโต้แย้งข้อเท็จจริงโดยรับว่าจำเลยใช้มีดอีโต้เป็นอาวุธฟันผู้เสียหายหนึ่งครั้งเพียงแต่เท่าความว่า จำเลยเคยให้การในชั้นสอบสวนว่า ตั้งใจจะทำร้ายนายค.หรือ อ่อนจืด ซึ่งมีสาเหตุกันมาก่อนจึงพอจะอนุมานได้ว่า เหตุที่จำเลยฟันผู้เสียหายเป็นการทำร้ายโดยเข้าใจว่าผู้เสียหายเป็นนาย

เครื่อง อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่ไม่ได้โต้เถียงกันต้องรับฟังเป็นยุติว่า มีคีโอโต้ที่จำเลยใช้เป็นอาวุธฟันผู้เสียหายมีขนาดตามคำฟ้องกล่าวคือใบมีดกว้าง 2.5 นิ้ว ยาวตลอดด้าม 18 นิ้ว ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บที่โคนนิ้วหัวแม่มือซ้ายเกือบขาดเหลือหนังติดประมาณ 3 เซนติเมตรกระดูกโคนนิ้วหัวแม่มือซ้ายหัก ผู้เสียหายถูกทำร้ายขณะที่ลงจากบันไดเรือนของนายทวน อ่อนจั่ว ถึงพื้นดินแล้ว พร้อมกับนายเครื่องโดยจำเลยกรากเข้ามาพันตรงบริเวณศีรษะของผู้เสียหายในขณะนั้นแต่ผู้เสียหายยกมือซ้ายขึ้นรับจนได้รับบาดเจ็บดังกล่าว ส่วนเหตุการณ์ก่อนที่มีการทำร้ายเกิดขึ้นได้ความว่า ก่อนเกิดเหตุผู้เสียหายและจำเลยร่วมวงดื่มสุรากับนายทวน นายเครื่องและนายบำเพ็ญ ในระหว่างนั้นมีเหตุวิวาทชกต่อยกันระหว่างนายเครื่องกับจำเลยทำให้จำเลยถูกนายเครื่องขึ้นเข้าจนทรุดลงกับพื้นข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ผู้เสียหายไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลย เหตุที่จำเลยฟันทำร้ายผู้เสียหายเชื่อว่าเนื่องจากการเข้าใจผิดของจำเลยว่าผู้เสียหายเป็นนายเครื่อง ซึ่งมีเหตุวิวาทกันในช่วงร่วมวงดื่มสุราก่อนนั้น แต่อย่างไรก็ตาม จำเลยจะยกเอาความสำคัญผิดขึ้นมาเป็นข้อแก้ตัวไม่ได้ต้องถือว่าจำเลยมีเจตนาที่จะกระทำต่อนายเครื่องเช่นใด ก็ต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายเช่นนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 61 ส่วนการกระทำของจำเลยนั้นพิจารณาแล้ว มีเหตุผลให้เชื่อว่า หลังจากวิวาทชกต่อยกับนายเครื่อง จำเลยย่อมจะคุมแค้นนายเครื่องผู้เป็นต้นเหตุทำร้ายขึ้นเข้าถูกบริเวณข้างลำตัวของจำเลยจนทรุดลงกับพื้น นอกจากนี้ในช่วงร่วมวงสุรากันนายเครื่องยังกีดกันมิให้จำเลยดื่มสุราและสูบบุหรี่อีกด้วย การกระทำของนายเครื่องคงจะสร้างความไม่พอใจให้แก่จำเลยมาก ดังจะเห็นได้จากคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยว่าขณะนั้นจำเลยมีเมมาสุราและโมโหนายเครื่องจึงคิดจะดักทำร้ายนายเครื่อง ได้หาไม้เพื่อตีทำร้ายแต่ไปพบมีคีโอโต้ที่หลังบ้านเสียก่อน ดังนี้ จะเห็นว่าอาวุธที่จำเลยใช้ทำร้ายก็เป็นการหยิบฉวยเอาตามอารมณ์โกรธของจำเลยในขณะนั้น และเป็นมีดที่อยู่ในบ้านเรือนของนายทวน หาใช้อาวุธที่ตระเตรียมการมาล่วงหน้าไม่ การดักทำร้ายก็ตรงเข้าไปฟันผู้เสียหายโดยเข้าใจว่าเป็นนายเครื่องในขณะที่ผู้เสียหายและนายเครื่องลงมาจากเรือนพร้อมกัน การเงื้อมิดขึ้นฟันผู้เสียหายมีลักษณะฟันลงไปตรง ๆ ที่ตัวผู้เสียหาย มิได้เลือกตำแหน่งร่างกายที่เจตนาเจาะจงทำร้ายว่าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายโดยเฉพาะ ทั้งการฟันทำร้ายก็ฟันเพียงครั้งเดียวไม่ได้ซ้ำเติมอีก พฤติการณ์เหล่านี้เชื่อว่า จำเลยมีเจตนาเพียงที่จะทำร้ายผู้เสียหายเท่านั้น ที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บง่ามมือซ้ายหักเกือบขาด อาจเป็นเพราะร่างกายในส่วนนั้นไม่มีส่วนแข็งหรือกระดูกที่ป้องกันคมมีดได้ดี เมื่อคำนึงว่าสาเหตุที่เป็นมูลจูงใจให้จำเลยทำร้ายผู้เสียหายซึ่งจำเลยเข้าใจว่าเป็นนายเครื่อง เป็นสาเหตุเล็กน้อยที่ปกติเกิดขึ้นเสมอในวงสุรา จึงเห็นว่าจำเลยไม่มีเจตนาจะฆ่าผู้เสียหายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยต้องรับผิดชอบเพียงข้อหาทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส ดังที่ศาลชั้นต้นปรับบทและลงโทษมาเท่านั้นพิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุชาติ สุขสมิตร · นำชัย สุนทรพินิจกิจ · เอียร์ไท สุนทรนนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/487/2536>